

"Το δίκιο λημεριάζει με τ' άδικο όσο πιο ζόρικο είναι"

Παρουσιάστηκε χθες το νέο βιβλίο της Μ. Δούκα

Στο χώρο του Γαλλικού Ινστιτούτου πραγματοποιήθηκε χθες η παρουσίαση του βιβλίου της Μάρως Δούκα, "Το δίκιο είναι ζόρικο πολύ". Η διοργάνωση της εκδήλωσης έγινε από το Γαλλικό Ινστιτούτο Λάρισας, το βιβλιοπωλείο "Γνώση" και τις εκδόσεις "Πατάκω".

Ομιλητές της εκδήλωσης ήταν ο κ. Θωμάς Μπεκλιβάνης σχολικός σύμβουλος φιλολόγων και διδάκτωρ Νεοελληνικής Λογοτεχνίας και ο κ. Πάννης Διαμαντής δικηγόρος. Την έναρξη της εκδήλωσης έκανε η κ. Χρύσα Βουλγαράκη, διευθύντρια του Γαλλικού

Ινστιτούτου, ευχαριστώντας την κ. Δούκα και τον κόσμο που παραβρέθηκε στην εκδήλωση. Ο κ. Μπεκλιβάνης, με αφορμή την επίσκεψη που πραγματοποίησε χθες το πρωί η συγγραφέας σε ένα σχολείο, τόνισε ότι "είναι μεγάλη μας χαρά που οι πεζογράφοι μας, έρχονται στα σχολεία, τους έχουμε ανάγκη και θα βοηθήσουμε όσο μπορούμε, ώστε αυτήν η επικοινωνία με τους ανθρώπους της τέχνης, της ποίησης, της πεζογραφίας να είναι συχνή στα σχολεία μας".

Όταν ο λόγος δόθηκε στη δημιουργό, κ. Δούκα, όσον αφορά τον τίτλο του βιβλίου, αλλά και το περιεχόμενό του, επεσήμανε ότι

"το δίκιο είναι ζόρικο πολύ, ακριβώς γιατί είναι μία απόλυτη έννοια, αφηρημένη. Δεν μιλάω για το δίκιο της δικαιοσύνης που θεσμοθετείται με νομοθεσίες και τα λοιπά, αλλά το δίκιο που λίγο ή πολύ κουβαλούμε όλοι μέσα μας. Αυτό το δίκιο επειδή εξαρτάται άμεσα από την υποκειμενικότητα μας, είναι και ζόρικο, γιατί ποτέ δεν μπορούμε να το προσεγγίσουμε απόλυτα. Υπάρχει μία φράση μέσα στο βιβλίο που λέει, ότι όσο πιο ζόρικο είναι τόσο πιο συχνά λημεριάζει με το άδικο, αντικριστά το δίκιο και το άδικο γελώντας δείχνουν τα δόντια τους. Το βιβλίο από τη μια μεριά κινείται στο πα-

ρόν και από την μία στο παρελθόν, είναι δύο οι βασικοί πρωταγωνιστές του βιβλίου, είναι μία φοιτήτρια - εγγονή και ο παππούς της, ο οποίος είναι άρρωστος, κατάκοπος και μέσα από το ημερολόγιό του, μέσα από τη δική του ουσιαστικά αφήγηση, προσπαθεί, η Βιργινία, η εγγονή του, να ξαναπλάσει την εποχή του παππού της, μέσα από τη δική της αφήγηση. Ενσωματώνει δηλαδή την αφήγηση του παππού της, στη δική της αφήγηση, προκειμένου να δώσει το κλίμα εκείνης της εποχής, στα χρόνια της γερμανικής κατοχής στα Χανιά".

K.B.